

T., 19 czerwca 2023 r.

Sygn. akt II K 1803/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Czarciański

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Pabian

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. Kieres-Rynkowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 8.02., 01.03., 05.04., 10.05., 05.06.2023 r.

sprawy

J. Ż. (1)

syna M. i A. z d. P.

urodz. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 26 sierpnia 2022r. około godz. 17:30 w T., przy ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości stwierdzonym badaniem urządzeniem elektronicznym (...) o nr (...) badanie godz. 18:10 wynik 0,37 mg/1, II badanie godz. 18:26 wynik 0,35 mg/1 kierował po drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki S. (...) o nr rej. (...),

- tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk

2. W dniu 26 sierpnia 2022 r. ok. godz. 17:30 w T., przy ul. (...), w ruchu lądowym, kierując pojazdem mechanicznym marki S. (...) o nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa określone w ustawie Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że włączając się do ruchu podczas wyjazdu z parkingu sklepowego nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu motocyklem marki H. o nr rej. (...) poruszającego się z kierunku ul. (...) w kierunku (...) W. R., w wyniku czego kierujący pojazdem S. doprowadził do zdarzenia drogowego uderzając kierowanym przez siebie pojazdem S. w motocykl H. kierowany przez R. R. (2), w wyniku czego R. R. (2) doznał obrażeń ciała w postaci złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ruchu trwające powyżej dni siedmiu w rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego

- tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 kk

o r z e k a :

I. oskarżonego J. Ż. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia, tj. występku z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 zł (pięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

IV. oskarżonego J. Ż. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie II aktu oskarżenia polegającego na tym, że w dniu 26 sierpnia 2022 r. ok. godz. 17:30 w T., przy ul. (...), kierując pojazdem mechanicznym marki S. (...) o nr rej. (...) i znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie godz. 18:10 wynik 0,37 mg/1, II badanie godz. 18:26 wynik 0,35 mg/1) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa określone w ustawie Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że nie zachował szczególnej ostrożności w trakcie zbliżania się do skrzyżowania ulicy (...) i ulicy (...) oraz wykonywania manewru skrętu w lewo, nie sprawdził sytuacji na jezdni z tyłu za kierowanym przez siebie pojazdem, nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu motocyklem marki H. o nr rej. (...) R. R. (2) poruszającemu się z kierunku ul. (...) w kierunku Trasy Prezydenta W. R. uderzając w niego co skutkowało przewróceniem się motocyklisty, w wyniku czego R. R. (2) doznał obrażeń ciała w postaci złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ruchu trwające powyżej siedmiu dni, tj. występku z art. 177 § 1 kk w zb. z art. 178 § 1 kk i za to na podstawie art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 42 § 2 kk za czyn opisany w punkcie IV wyroku orzeka wobec oskarżonego J. Ż. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

VI. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w punktach I i IV wyroku orzeka łączną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszają na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby,

VIII. na podstawie art. 90 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk łączy środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone wobec oskarżonego w pkt III i V wyroku i orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat,

IX. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy nr (...) od dnia 26 sierpnia 2022 r.,

X. na podstawie art. 47 § 3 i 4 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz R. R. (2) kwoty 3.000 zł (trzy tysiące złotych) tytułem nawiązki,

XI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. B. kwotę 1512 zł (tysiąc pięćset dwanaście złotych) powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

XII. zasądza oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1803/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>2. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. Ź. (1)	<p>1. 1. W dniu 26 sierpnia 2022r. około godz. 17:30 w T., przy ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości stwierdzonym badaniem urządzeniem elektronicznym (...) o nr (...) badanie godz. 18:10 wynik 0,37 mg/l, II badanie godz. 18:26 wynik 0,35 mg/l kierował po drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki S. (...) o nr rej. (...),</p> <p>- tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk</p> <p>2. w dniu 26 sierpnia 2022 r. ok. godz. 17:30 w T., przy ul. (...), kierując</p>	

		<p>pojazdem mechanicznym marki S. (...) o nr rej. (...) i znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie godz. 18:10 wynik 0,37 mg/1, II badanie godz. 18:26 wynik 0,35 mg/1) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa określone w ustawie Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że nie zachował szczególnej ostrożności w trakcie zbliżania się do skrzyżowania ulicy (...) i ulicy (...) oraz wykonywania manewru skrętu w lewo, nie sprawdził sytuacji na jezdni z tyłu za kierowanym przez siebie pojazdem co skutkowało nie ustąpieniem pierwszeństwa kierującemu motocyklem marki H. o nr rej. (...) R. R. (2) poruszającemu się z kierunku ul. (...) w kierunku(...) W. R., w wyniku czego R. R. (2) doznał obrażeń ciała w postaci złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ruchu trwające powyżej siedmiu dni,</p> <p>- tj. występku z art. 177 § 1 kk w zb. z art. 178 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W dniu 26 sierpnia 2022 roku J. Ż. (1) przebywał na swojej działce. W ciągu dnia wypił różnego rodzaju piwa. Z działki wyjechał około godziny 17.00 wraz z mamą A. Ż.. Poruszał się samochodem marki S. (...) o nr rej. (...). Jadąc ulicą (...) w T. wjechał na parking przy sklepie spożywczo-monopolowym (...). Po zrobieniu zakupów, około godz. 17.30, wsiadł do samochodu, po czym skręcając w prawo wyjechał z posesji pod nr (...) w ulicę (...) i włączył się do ruchu. Po przejechaniu kilkunastu metrów miał zamiar skręcić w lewo w ulicę (...). W tym momencie ulicą (...) w kierunku (...) poruszał się kierujący motocyklem marki H. o nr rej. (...) R. R. (3). Kiedy kierujący motocyklem zauważył zamierzający skręcić w lewo samochód S. (...) doszło do zderzenia z samochodem osobowym. Do kontaktu obu pojazdów doszło w przyosiowej części lewego pasa ruchu jezdni ulicy (...) na wysokości wlotu prawego pasa ruchu jezdni ulicy (...). Po zderzeniu kierujący motocyklem zjechał na lewy pas jezdni i przewrócił się na jezdnię.</p> <p>W wyniku zdarzenia kierujący motocyklem R. R. (3) doznał obrażeń ciała w postaci złamania</p>	wyjaśnienia J. Ż.	18-19, 104-105, 140v.-141	
---	-------------------	---------------------------	--

<p>kłykcia bocznej kości piszczelowej prawej.</p> <p>Po zdarzeniu J. Ż. (1) został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie urządzeniem Alko Sensor o godz. 18.10 wykazało 0,37 mg/l a o godzinie 18.26 - 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Od kierującego została pobrana krew. Przeprowadzone badanie krwi wykazało o godz. 19.40 (pobranie I próbki) obecność we krwi 0,65 promila alkoholu etylowego.</p> <p>Kierujący motocyklem H. R. R. (3) w chwili zdarzenia był trzeźwy.</p>		
zeznanie R. R.	85, 141	
zeznanie A. Ż.	146v.	
opinia sądowo-lekarska	98	
protokół badania trzeźwości	2, 41	
szkic miejsca zdarzenia	30-31	
protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z płytą CD	32-33, 43	
protokół oględzin pojazdu	34-37	
badanie krwi na zawartość alkoholu	69-70, 74, 78	

karta informacyjna leczenia szpitalnego wraz z historią choroby	90-91, 95		
opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych	160-180		
zeznanie - ustna opinia uzupełniająca biegłego W. S.	183-184		
J. Ż. (1) nie był karany sądownie.	karta karna	82	
3. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
4. Ocena DOWODÓW			
5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia J. Ż.	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego polegają na prawdzie	

		<p>jedynie w zakresie, w którym pokrywają się z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd, a więc odnośnie czasu i miejsca wypadku. Sąd przyznał walor wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości. W pozostałym zakresie wersja przedstawiona przez oskarżonego zmierza do zanegowania przez niego swojej winy. Wersja zaprezentowana przez oskarżonego pozostaje w sprzeczności przede wszystkim z powołaną na gruncie niniejszej sprawy opinią biegłego z przeprowadzonych badań wypadku drogowego, który na podstawie szczegółowych badań i obliczeń odtworzył mechanizm wypadku, usytuowanie pojazdów w chwili zderzenia, prędkość z jaką się poruszały, możliwości uniknięcia wypadku i ocenę zachowania kierujących pojazdami pod kątem zasad ruchu drogowego.</p>	
<p>zeznanie R. R.</p>	<p>Sąd uznał, że zeznania pokrzywdzonego R. R. (3) są wiarygodne w zakresie okoliczności dotyczących trasy, którą się poruszał i środka transportu, którym się poruszał, przebiegu zdarzenia a także doznanych przez niego obrażeń. W tej części są one bowiem</p>		

	<p>zgodne z wnioskami opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych oraz spójne z dokumentacją medyczną pokrzywdzonego.</p>	
<p>zeznanie A. Ż.</p>	<p>sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. Ż. (2) albowiem są jasne i spójne. Świadek w sposób możliwie dokładny przedstawiła znane jej okoliczności zdarzenia. Sąd nie miał podstaw do ich kwestionowania.</p>	
<p>opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych</p>	<p>Sąd podziela wnioski zawarte w powyższej opinii, albowiem jest ona szczegółowa i logiczna, a nadto została wydana przez biegłego o uznanych kwalifikacjach i doświadczeniu zawodowym. Biegły podtrzymał swoją opinię podczas przesłuchania na rozprawie. Podkreślenia wymaga, że biegły wydając powyższą opinię nie tylko posiłkował się materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach niniejszej sprawy, ale i przeprowadził oględziny miejsca zdarzenia. Dlatego też Sąd posiłkował się jej treścią przy dokonaniu ustaleń faktycznych na gruncie niniejszej sprawy.</p>	
<p>badanie krwi na zawartość alkoholu, szkic miejsca zdarzenia, dokumentacja fotograficzna, protokoły oględzin, protokół badania</p>	<p>Ustalając stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd oparł się w na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci</p>	

<p>trzeźwości, karta karna, opinia lekarska</p>	<p>dokumentacji lekarskiej, opinii lekarskiej, szkiców miejsca wypadku, dokumentacji fotograficznej, protokołach oględzin miejsca wypadku oraz pojazdów. Zdaniem sądu w/w dokumenty zostały sporządzone zgodnie ze stanem faktycznym, przez uprawnione do tego osoby w zakresie ich kompetencji i brak jest jakichkolwiek podstaw by kwestionować ich rzetelność i wiarygodność.</p>		
<p>6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>wyjaśnienia J. Ż.</p>		
<p>7. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I</p>	<p>J. Ż. (1)</p>

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Art. 178a § 1 kk przewiduje odpowiedzialność za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. J. Ż. (1) prowadził pojazd mechaniczny, po drodze publicznej, w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości - wynik 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p> <p>Analizując zachowanie J. Ż. (1) od strony podmiotowej, stwierdzić należy, iż oskarżony spożywając alkohol w dniu zdarzenia zdawał sobie sprawę z tego, iż nie powinien jeździć pojazdem mechanicznym, a mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	IV	J. Ż. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo spenalizowane w art. 177 § 1 kk może być popełnione przez uczestnika ruchu,			

którego dotyczy obowiązek przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu. Osobą taką jest przede wszystkim kierujący pojazdem mechanicznym. W związku z tym, z punktu widzenia podmiotowego, spełnione zostały warunki do pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności karnej. Najistotniejszym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest ocena czy oskarżony swoim zachowaniem naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz czy pomiędzy jego zachowaniem a wywołanym przez niego skutkiem zachodzi związek przyczynowy. Sąd doszedł do przekonania, iż oskarżony swoim zachowaniem naruszył zarówno zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym mające charakter skodyfikowany jak i reguły ostrożności niemające takiego charakteru. W powyższej sprawie zachowanie oskarżonego polegające na naruszeniu zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz jazda w stanie nietrzeźwości wywołało skutek w postaci wypadku drogowego, którego następstwem były uszkodzenia ciała innego uczestnika ruchu. Ponadto, jak wynika z przeprowadzonych dowodów do tego związku przyczynowego

nie weszła żadna dodatkowa przyczyna. Oskarżony swoim zachowaniem spowodował wypadek. Gdyby bowiem zachował się w myśl obowiązujących reguł ostrożności a nadto nie spożywał alkoholu do wypadku by nie doszło.

W świetle zebranych dowodów fakt i okoliczności popełnienia przez oskarżonego J. Ż. (1) zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia czynu nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem w stanie nietrzeźwości nie zachował należytej ostrożności w trakcie zbliżania się do skrzyżowania oraz wykonywania manewru skrętu w lewo i niewłaściwym sprawdzeniu - rozpoznaniu sytuacji na jezdni z tyłu za kierowanym przez siebie pojazdem co skutkowało nie ustąpieniem pierwszeństwa i zderzeniem z pojazdem H. a w konsekwencji doprowadziło do wystąpienia obrażeń ciała u pokrzywdzonego.

Sąd przyjął, iż działanie oskarżonego J. Ż. (1) wyczerpało znamiona zarzucanego mu w akcie oskarżenia przestępstwa z

art. 177 § 1 kk. Znajdując się w stanie nietrzeźwości w trakcie zdarzenia oskarżony naruszył dyspozycję przepisu art. 178 § 1 kk.

Przyjmując powyższą kwalifikację prawną Sąd kierował się utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego (m.in. postanowienie SN z dnia 28 marca 2002 r., I KZP 4/02; postanowienie SN z dnia 18 czerwca 2008 r., III KK 41/08), poglądem, iż zachowanie sprawcy kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości, który w następstwie umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu powoduje wypadek komunikacyjny, stanowi dwa odrębne czyny zabronione, jeden określony w art. 178a § 1 lub 2 k.k., drugi zaś w art. 177 § 1 lub 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk zaś ewentualna redukcja ocen prawnokarnych, polegająca na przyjęciu, że występki zakwalifikowany z art. 178a § 1 kk stanowi współukarane przestępstwo uprzednie, może być dokonana jedynie wyjątkowo, z uwzględnieniem okoliczności konkretnego przypadku. W przedmiotowej sprawie do wypadku komunikacyjnego nie doszło bezpośrednio po uruchomieniu pojazdu i rozpoczęciu jazdy

przez oskarżonego J. Ż. (1) a dopiero po trwającej pewien czas jeździe ulicami centrum miasta, w związku z czym stan abstrakcyjnego zagrożenia, spowodowany prowadzeniem pojazdu w stanie nietrzeźwości, nie trwał na tyle krótko, aby po porównaniu stopnia społecznej szkodliwości obu czynów dojść do konkluzji, że czyn zakwalifikowany z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk, który stanowiłby podstawę skazania, w pełni pozwalałby na oddanie stopnia bezprawia kryminalnego zachowania oskarżonego. Tym samym, w ocenie Sądu, jego zachowanie wypełniło znamiona dwóch przestępstw opisanych wyżej.

Jednocześnie należy wskazać, że Sąd zmienił opis czynu precyzując miejsce, w którym doszło do wypadku. W tym miejscu należy wskazać, że w doktrynie i orzecznictwie wskazuje się na elementy opisu czynu, których zmiana w związku z przyjęciem innej kwalifikacji prawnej czynu nie powoduje wyjścia poza granice oskarżenia. Nie stanowi zatem wyjścia poza te granice zamiana opisu zarzucanego czynu w zakresie czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków, a zwłaszcza wysokości powstałej szkody, czy

<p>tożsamości osoby pokrzywdzonej przestępstwem przeciwko mieniu, jeśli tylko będzie bezsporne, że chodzi o to samo zdarzenie faktyczne, którego objęcie ściganiem stanowiło wyraz woli oskarżyciela (por. D. Stachurski, Kryteria tożsamości..., s. 20 i n.; wyroki SN: z 4.01.2006 r., IV KK 376/05, OSNwSK 2006, poz. 35; z 21.09.2006 r., V KK 10/06, LEX nr 196961; z 2.03.2011 r., III KK 366/10, OSNKW 2011/6, poz. 51; postanowienia SN: z 12.01.2006 r., II KK 96/05, LEX nr 172202; z 19.10.2006 r., II KK 246/06, LEX nr 202125; z 5.02.2002 r., V KKN 473/99, OSNKW 2002/5-6, poz. 34; z 30.08.2001 r., V KKN 111/01, LEX nr 51844; uchwała SN z 15.06.2007 r., IKZP 15/07, OSNKW 2007/7-8, poz. 55).</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
8. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. Ż. (1)	I, IV, VI, VIII - IX	I, II	<p>Mając na uwadze charakter czynów i postawę sprawcy, a w szczególności jego właściwości i warunki osobiste, Sąd uznał, iż prawidłowa ocena dyrektyw wymiaru kary winna skutkować wymierzeniem oskarżonemu za przypisane czyny :</p> <ul style="list-style-type: none"> - z art. 178a § 1 kk kary 6 miesięcy pobawienia wolności, - z art. 177 § 1 kk w zb. z art. 178 § 1 kk - kary 10 miesięcy pozbawienia wolności <p>oraz kary łącznej w wymiarze 1 roku</p>

**pozbawienia
wolności.**

Zdaniem Sądu orzeczone kary jednostkowe oraz kara łączna kara pozbawienia wolności są odpowiednie do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynów oskarżonego a kara łączna przede wszystkim spełni swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Sąd uznał, że ich charakter oraz rodzaj wyrządzonej szkody uzasadniały wymierzenie właśnie kary pozbawienia wolności. W przekonaniu Sądu orzeczone kara łączna nie razi surowością. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość.

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności Sąd uwzględnił również wymogi prewencji generalnej, kształtowania wyobrażenia o konieczności przestrzegania obowiązujących norm prawnych i budowania autorytetu porządku prawnego.

Biorąc pod uwagę motywację i pobudki działania oskarżonego uznać należy, że czyny popełnione przez oskarżonego z jednej strony stanowią wyraz jaskrawego lekceważenia prawa, z drugiej zaś strony wyraz rażącego nieposzanowania dóbr w postaci zdrowia innych osób. Dlatego takie zachowanie oskarżonego spotkać się musi z odpowiednio surową reakcją, mieszczącą się przy tym w granicach wyznaczonych przez stopień winy sprawcy. Tym samym brak było podstaw do orzeczenia kary łagodniejszego rodzaju lub w niższym wymiarze.

Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił znaczną społeczną szkodliwość czynów sprawcy, ich ilość oraz lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów i norm.

Do okoliczności łagodzących zaliczono częściowe przyznanie się do popełnienia zarzucanych czynów oraz wcześniejszą niekaralność.

Sąd uznał jednak, iż pomimo charakteru popełnionego przestępstwa i jego szkodliwości istnieją podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary

			<p>pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu.</p> <p>Sąd doszedł do przekonania, że w stosunku do oskarżonego istnieją przesłanki do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż skorzystanie z tej instytucji probacyjnej będzie wystarczające dla zapewnienia podstawowego celu niniejszego rozstrzygnięcia, tj. powstrzymywania się oskarżonego przed ponownym naruszeniem prawa. W ocenie Sądu właściwości i warunki osobiste sprawcy uzasadniają przypuszczenie, że sprawca pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, nie powróci na drogę przestępstwa. Sąd uznał, iż zawieszenie wykonania kary na okres dwóch lat posłuży ewentualnej weryfikacji trafności postawionej w stosunku do oskarżonego prognozy na przyszłość.</p>
J. Ż. (1)	II, III, V, VII	I	<p>Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych.</p> <p>Orzeczenie świadczenia było w rozpatrywanej sprawie obligatoryjne.</p>

Orzeczona przez Sąd kwota, mając na uwadze możliwości zarobkowe i finansowego oskarżonego, będzie stanowić dla niego realną dolegliwość. Jednak poza funkcją represyjną orzeczone świadczenie pieniężne będzie miało również wobec oskarżonego znaczenie prewencyjne i resocjalizacyjne.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono w związku ze skazaniem za czyny z pkt. I i II zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres po 3 lata. W ocenie Sądu orzeczenie wskazanych zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych w najniższym możliwym wymiarze tj. na okres 3 lat spełni swoją funkcję i powstrzyma oskarżonego przed popełnieniem podobnego czynu w przyszłości.

Stosownie do treści art. 90 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk połączono środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzekając łączny - 4 letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Orzeczenie wskazanego środka na dość długi okres doprowadzi do wyeliminowania z grona kierowców osoby, która w sposób bez troski i

			nieodpowiedzialny traktuje obowiązujące przepisy i obowiązki uczestników ruchu drogowego a także bezpieczeństwo innych.
J. Ż. (1)	IX	II	<p>Na podstawie art. 47 § 3 i 4 kk sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek spełnienia nawiązki na rzecz pokrzywdzonego w wysokości 3.000 złotych.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 47 § 3 kk nawiązkę orzeka się w wysokości nie mniejszej niż 10.000 zł. Regulacja wskazana w § 4 cytowanego przepisu pozwala złagodzić nawiązkę poniżej tej kwoty. W ocenie Sądu taka sytuacja nastąpiła w przedmiotowej sprawie. Nawiązka wymierzona w wysokości 10.000 zł powodowałaby dla sprawcy uszczerbek dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny, szczególnie, że dochody oskarżonego (biorąc pod uwagę jego obciążenia finansowe, w tym te wynikające z wyroku) nie są wysokie. Orzeczona nawiązka przekracza także kwotę zadośćuczynienia wskazaną przez oskarżyciela publicznego.</p>
9. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

J. Ź. (1)	X		Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26.08.2022 r.
10. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
XII, XIII	<p>Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia wydatków poniesionych w toku postępowania biorąc pod uwagę sytuację materialną i majątkową oskarżonego oraz względy słuszności.</p> <p>Wobec faktu orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego o charakterze finansowym oraz obowiązku wyrównania pokrzywdzonemu szkód</p>		

niematerialnych
uiszczenie kosztów
sądowych byłoby dla
niego zbyt uciążliwe.
Oczywistym jest, że
regulą winno być
obciążenie oskarżonych
kosztami wynikającymi z
prowadzenia
postępowania a
zwolnienie od ich
zapłaty stanowić zaś
wyjątek, to jednak w
realiach niniejszej sprawy
zachodziły podstawy do
zastosowania regulacji
"wyjątkowej"
przewidzianej w
powołanym wcześniej
przepisie. Właśnie wobec
sytuacji finansowej i
majątkowej oskarżonego
a w końcu także
nałożenia na oskarżonego
obowiązków o charakterze
finansowym zasadne jest
twierdzenie, że uiszczenie
części kosztów sądowych
w postaci wydatków
poniesionych przez Skarb
Państwa byłoby dla niego
zbyt uciążliwe. Owa
nadmierna uciążliwość
uiszczenia wydatków, nie
zaś zupełny brak
możliwości ich zapłaty,
legła u podstaw
zastosowania regulacji
przewidzianej w art. 624
§ 1 k.p.k.. W ocenie
Sądu sytuacja finansowa
i rodzinna oskarżonego
pozwala natomiast na
uiszczenie przez niego
zasądzonej opłaty w
wysokości 180 zł.
Wysokość opłaty ustalono
w oparciu o przepis art.
2 ust. 1 pkt 3 ustawy z
dnia 23 czerwca 1973 roku

	<p>o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>Z uwagi na fakt, że oskarżony korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. B. kwotę 1512 zł powiększoną o należny podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, zgodnie z treścią § 11 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.</p>
11. Podpis	
Sędzia Marcin Czarciński	